Kyrkogårds VÄNDRING.se

Johan Helins familjegrav

Graven för familjerna Helin och Uggla härstammar från 1850-talet och är därmed bland de äldre på kyrkogården. De första som begravdes här var systrarna Julie (1836-1844) och Theresia (1837-1844) i familjen Uggla, som alltså bara var 8 respektive 7 år när de gick bort i januari månad, med bara en veckas mellanrum. Att deras gravvård pryds av en ängel har en tydlig symbolik.

Några år senare var det dags för deras morfar, kammarrådet Johan Helin (1785-1853), att gå hädan. I husförhörslängden finns en anteckning vid hans frånfälle som markerar det speciella med gravsättningen. Det sägs att han avled på Edvalla och också jordfästes där en dryg månad efter frånfället. Dock blev han begravd ”å enskilt grafplats på Gilberga kyrkogård”, samma plats som sedermera också kom att hysa flera andra personer i familjen.

Under sitt liv bodde Johan Helin med sin maka Albertina Jäger (1791-1867) på herrgården Kisterud. De kom närmast ifrån Borgvik, där familjen spelat en stor roll som bruksägare sedan 1820-talets mitt. Tyvärr drog Helin och den andre delägaren i bruket, brukspatronen Per Schagerström, inte jämt. Smedjan delades mitt itu med en stenmur och på motsvarande sätt byggdes ett över tre meter högt brädplank rakt över de båda herrgårdarnas gårdsplan för att de två patronerna skulle slippa att se varandra. Johan Helin beskrivs av en hävdatecknare som klok och förslagen, men familjen blev till sist ändå tvungen att begära affärerna i Borgvik i konkurs 1839.

Därefter flyttade Helins till dottern Teresia Clementine (1814-1861), gift med översten Pontus Reinhold Uggla (1798-1880). Dessa var ägare till Kisterud sedan år 1836. Kisterud var i familjerna Helins-Ugglas ägo fram till åtminstone 1880-talet; de sista som bodde där flyttade dock redan 1877.

En kuriositet är att både Johan Helin och hans måg Pontus Uggla var något så fint som riddare – Helin av Nordstjärneorden (RNO), Uggla av Svärdsorden (RSO).